

Η νέα γέφυρα τοῦ Γάγγου. Τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας γεφύρας, τῆς συνδεούσης τὰς δύχας τοῦ ποταμοῦ Γάγγου παρὰ τῷ Venares, ἑωράσθησαν ἐσχάτως. Ἡ πρὸς κατεσκευὴν τῆς γεφύρας ταύτης ἔργασιαι δήμορεσσαν ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη, τὸ δὲ ἥδη ἀποπερατωθὲν ἔργον ἀποτελεῖ ἔνα ἐκ τῶν μεγίστων θραύμβων τῆς βρετανικῆς μηχανικῆς ἐν Ἰνδίαις. Τὸ μῆκος τῆς γεφύρας ἀπὸ τοῦ ἐνδός εἰς τὸ ἔτερον ἄκρον περιλαμβάνει 3523 πόδας. Οἱ στῦλοι τῆς γεφύρας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ποταμοῦ ἔχουσι μῆκος 63 ποδῶν καὶ 28 πλάτος. Τὰ θεμέλια ἔχουσι βάθος 63 μέχρι 152 ποδῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν. Αἱ δυσκολίαι, ἃς ἀπήντησαν οἱ μηχανικοὶ καὶ τέλος κατώρθωσαν νὰ ὑπέρικησωσιν, ἥσαν ἐκτάκτως μεγάλαι. Ὁ ποταμὸς ἐν τῇ θέσει τῆς γεφύρας ἔχει πλάτος 3000 ποδῶν ἡ δὲ κοίτη αὐτοῦ ἀποτελεῖται μέχρι τοῦ μεγίστου βάθους ἐκ καθαροῦ ὅμοιου. Ἐν καιρῷ τοῦ ψύχους ἔχει δι Γάγγης 37 ποδῶν βάθος, ἐν τῷ καιρῷ ὅμοιως τῶν βροχῶν τὸ ὕδωρ ἀνέρχεται μέχρι 92 ποδῶν καὶ τότε τὸ ὕδωρ αὐτοῦ ἔχει ταχύτητα 20 ποδῶν ἐν τῷ δευτερολέπτῳ. Ὅπως μὴ διακαλύπται διάπλους, ἡ γέφυρα κατεσκευάσθη εἰς ὕψος 25 ποδῶν ὑπεράνω τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ψύχους τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ἐν καιρῷ πλημμυρίδος. Ἡ γέφυρα ἔστοιχε περὶ τὰ 19 ἑκατομμύρια φράγκων.

Ἐπιτυχῆς ἔνστασις. Ἰρλανδός τις κατηγορεῖτο ἐπὶ φόνῳ, ἡ δὲ ἐνοχὴ αὐτοῦ κατεδείχθη διὰ τριῶν μαρτύρων, οἵτινες ὑπῆρχαν αὐτόπται μάρτυρες τοῦ κακουργήματος. Μετὰ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν δι Ιρλανδὸς εἶπε πρὸς τὸν δικαστήν: „Θέλετε λοιπὸν νὰ μὲ κρεμάσετε, βασιζόμενοι εἰς τὴν μαρτυρίαν τριῶν ἀνθρώπων;“ „Βεβαιώτατα“ ἀπήντησεν δι δικαστῆς, „οἱ μάρτυρες οὗτοι οὐ εἴδον ιδίοις ἔμμασι διαπράτοντα τὸν φόνον.“

„Ἄλλ’ ἔγω, Μυλόρδε, δύναμαι νὰ σᾶς παρουσιάσω χιλίους μάρτυρες, οἵτινες δὲν μὲ εἴδον.“

Η μεγίστη ταχύτης σιδηροδρομικῶν ἀτμαμάξων. Πράγματι μόνον ἀποτελεῖται ἡ ταχύτης 80 ἀγγικῶν μιλίων ἡτοι 128 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, καὶ τοῦτο ὑπὸ ἐκτάκτων περιστάσεις, δηλ. ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ Bristol-Exeter, δι τοῦ ἔχει πλατυτάτας τροχιάς, καὶ μὲ μηχανήν, τῆς ὁποίας οἱ κινητήριοι τροχοὶ εἴχον τὴν ἐκτάκτως μεγάλην διάλετρον 2,70 μέτρων. Αἱ ταχύταται ἀμαξοστοιχεῖαν εἴναι αἱ τοῦ ἀγγικοῦ βορείου σιδηροδρόμου· αὗται δὲ μόνον ἐκτάκτως ἔχουσι τὴν ταχύτητα 60 μιλίων ἡτοι 96 χιλιομέτρων, συνήθως δύως κατὰ τινὰ μίλια μικροτέραν τοῦ δρόμου τούτου. Οἱ λόγοι, δι’ οὓς δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μείζων ταχύτης ἔχεινται ἐν τῷ ἀτμῷ καὶ ἐν τῇ ἀντιστάσει τοῦ ἀτέρος. Εἰς ἀτμάμαξαν, ἔχουσαν τροχοὺς μὲ διάλετρον 7 ποδῶν καὶ διανύουσαν 80 ἀγγικαὶ μίλια τὴν ὥραν, οἱ τροχοὶ στρέφονται τριακοσίας καὶ εἴκοσι φοράς ἐν ἑκάστῳ λεπτῷ τῆς ὥρας, ἐπομένως δι κύλινδρος πληροῦται καὶ κενοῦται ἔξακοσίας τεσσαράκοντα φοράς ἐν ἑκάστῳ πρωτολέπτῳ, ἡτοι πλέον ἡ δεκάνικας κατὰ δευτερόλεπτον, οὕτως ὡστε δι ἀτμὸς δὲν προφθάνει νὰ ἐκφεύγῃ. Όσαντως ἐπενεργεῖ ἐναντίον τῆς ταχύτητος καὶ ἡ ἀντίστασις τοῦ ἀτέρος: ἀνεμος, διανύων 80 ἀγγικὰ μίλια τὴν ὥραν ἔξασκε ἐπὶ ἀτμαμάξης ἔχουσαν ἐπιφάνειαν 50 τετραγωνικῶν ποδῶν πίεσιν ἵσην πρὸς τὸ βάρος 1600 λιτρῶν. Άλλ’ εἰς τοσούτην πίεσιν οὐδεμίᾳ ἀτμαμάξα δύναται ν’ ἀντιστῇ. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ ταχύτης τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχείων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διερβάνῃ τὰ 90 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Αἱ χήραι τῶν Ἰνδῶν. Εἶνε γνωστὸν δτι ἡ Ἀγγλία ἀπηγόρευσεν εἰς τὰς χήρας τῶν Ἰνδῶν, νὰ καίνωται δροῦ μὲ τὸ πτῶμα τοῦ ἀποθανόντος συζύγου των. Ἀγνωστον δροῦ εἶνε, δτι ἡ τύχη τῶν δυστυχῶν τούτων γνωτῶν εἶνε τόσον ἐλεεινὴ καὶ ἀξιοδάκρυτος, ὡστε οὐδεὶς εἶνε θαυμαστόν, ἀν προτιμῶσι νὰ ἀποθνήσκωσι παρὰ νὰ ζῶσι ὡς χῆραι. Ὁ νομοθέτης τῶν Ἰνδῶν Μανού ἔθηκε τὰς χήρας πέντε ἔτη πρὸ Χριστοῦ ὑπὸ δρακόντειν νόμουν, ἰσχύοντα μέχρι τῆς σήμερον. Μόλις ἀποθάνῃ δ ἀνήρ, ἀφαιροῦνται ἀπὸ τῆς γυναικὸς δύο τὰ φορέματα καὶ κοσμήματα, ἐκτὸς ἐνὸς ἀπλούστατου ἐνδύματος. Ἡδη ἀρχεται ἡ πρώτη περιόδου τοῦ πένθους, ἡτις διαρκεῖ ἐνα μῆνα. Καθ’ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν τρώγει ἀλλο εἰ μὴ ἀποτελεῖται διαρκεῖ ἐνα μῆνα. Καθ’ ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν διατίθεται πολλοὶ μέροις, καὶ φέρει κεντημένα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ δύματος. Λέγεται δτι δι νέος οὕτως συρμὸς εἶνε ἐφεύρεσις τῆς πρήγματος προστίθεται τῆς Ιστανίας Ισαβέλλης.

ματα, κλίνη καὶ στρώματα, ὡστε κομπάται ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους. Ὅσον αὐτοτροτέρα εἶναι ἡ τήρησις τῶν διατάξεων τούτων, τόσῳ ταχύτερον μεταβάνει εἰς τὸν παράδεισον ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνδρός. Κύριος δροῦς ἀβίωτος καὶ παντὸς δανάτου οἰκτρότερος ἀρχίζει νὰ γίνεται δι βίος τῆς χήρας μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ πρώτου μηνὸς. Ἀπὸ τοῦδε εἶνε ἐκτεθειμένη εἰς δύλια τὰς στερήσεις, ταλαιπωρίας καὶ ἐξευτελισμούς. Εἶναι παντελῶς ἀποκεκλεισμένη ἀπὸ πάσης θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς δυνηγύρως. Πάντες ἀποφεύγουσιν αὐτὴν μετὰ φρίκης ὡς πανάλην, ὡς ἀπάσιον δύναται, τὸ διποῖν φέρει πανταχοῦ δυστυχίαν, δπου ἀν ἐμφανισθῇ. Ἀν δὲν ἔχῃ τέκνα καὶ ἐπομένως ζῇ εἰς τὸν συγγενῶν τοῦ ἀνδρός της, δι βίος της εἶνε ἔτι ἐλεεινότερος. Ἐκδη τὰ δύλια μέλη τῆς οἰκογενείας ἐστράζουσι τὰς ἑορτάς των, αὐτὴ ζῇ ἀπομεμονωμένη ἀνευ χαρᾶς, ἀνευ ἐπλίδος. Δι τοῦ μηνὸς διφέλει νὰ νηστεύῃ μὲ τὴν αὐτοτροτάτην σημασίαν τῆς λέξεως, δηλαδή νὰ ἀπέρχῃ πάσης τροφῆς καὶ πάσης ἀναψύξεως. Τὸ φοβερὸν εἶνε, δτι οὔτε διδωρ δίδουσιν εἰς αὐτήν. Ἡ δυστυχής χήρα περιπίπτει κατά τινα θεριστάτην ἡμέραν τοῦ θέρους εἰς φρενίτιδα, φωνάζει διὰ μίαν σταγόνα δύστατος, ἀλλ’ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ διαπράξῃ τὸ κακούργημα νὰ τὴν βοηθήσῃ. Συνεπείᾳ τοιαύτης βαρβαρότητος συμβαίνει πολλάκις νὰ ἀποθάνῃ ἡ δυστυχής γυνή.

Τρωφιμία δύο διασήμων ζωγράφων. Ὁ περίφημος ζωγράφος Van Dyk (γεν. 1599, ἀποθ. 1671) μετέβη ἐν ἔτει 1653 εἰς Harlem, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς τὸν διάσημον ζωγράφον Hals. Ἀλλ’ ὁ σκοπός οὕτως τοῦ ταξειδίου του δὲν ἦτο λίαν εὐκατόρθωτος, καθότι δι Hals υγιημερόν σχεδόν διέτριβεν εἰς τὰ καπηλεῖα. Ἐπειδὴ δὲν ήδυνατο νὰ τὸν συναντήσῃ, ἔγραψε πρὸς αὐτὸν δτι κύριος τις ἐπιθυμοῦν νὰ ζωγραφηθῇ ὑπὸ αὐτοῦ ἡδηνε ἐξεπίτηδες εἰς Harlem, δπου δὲν δύναται νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μακρότερον χρόνον. Τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ δι Χάλς διπέρα τὸν ἀγνωστὸν κύριον, δτις τῷ εἶπεν δτι εἶναι ξένος καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχῃ τὴν εἰκόνα του ἐντὸς δύο δρῶν. Ὁ Χάλς ἤρχισεν ἀμέσως νὰ τὸν ζωγραφῇ καὶ ἐντὸς βραχέος διαστήματος ἡ εἰκὼν ἦτο ἐτοιμή. Ὁ Φάν Δίκ ίδιων τὴν εἰκόνα ἔμεινε λίαν εὐχαριστημένος, εἶπεν δροῦ εἰς τὸν ζωγράφον δτι ἡ τέχνη του δὲν φαίνεται νὰ ἔναι πολὺ δισκολός καὶ ἐπεδύμει νὰ δοκιμάσῃ καὶ αὐτὸς. Μὲ μειδίαμα εἰρωνείας καὶ οίκτονοι διὰ τὴν ἀπλότητα τοῦ ξένου ἐκάθησεν δι ζωγράφος πρὸ αὐτοῦ. Ἀλλ’ ὅποια ἦτο ἡ ἐκπλήξεις του, δτε μετ’ ὀλίγας στιγμάτες δ Φάν Δίκ παρουσιάσεν αὐτῷ τὴν εἰκόνα του! „Ἡ δ διαβόλος εἶσαι ἡ δ Φάν Δίκ“ ἀνεφύνησε περιπτυσσόμενος αὐτὸν μετ’ ἐνθουσιασμοῦ. Τοιουτοτρόπως ἔγνωρίσθησαν οἱ δύο διασημοί ζωγράφοι, οἵτινες ἔκτοτε ἐγένοντο φύλοι στενότατοι.

Υπερτέρησις. Ὁ Ἀλέξανδρος Δουμᾶς ἡρέσκετο νὰ καυχᾶται μὲ τὰς μεγάλας ἀμοιβάς, ἃς ἐλέμπανεν ἐκ τῶν ἐφημερίδων διὰ τὰ ἀρδηστού. „Καὶ πέση εἶνε ἡ μεγαλητέρα σας ἀμοιβή;“ τὸν ἡρώτησεν ἀγνωστός τις κύριος ἐν τινα συναντηροφῇ.

„Δέκα φράγκα δι’ ἑκάστην γραμμήν“ ἀπήντησεν δ Δουμᾶς. „Μπᾶ! Αὐτὸ δὰ δὲν εἶνε τίποτε!“ ὑπέλαβεν δ ἀγνωστός. „Ἐγὼ λαμβάνω διὰ κάθε γραμμήν πεντακόσιες χιλιάδες φράγκα.“

„Δι’ ἑκάστην γραμμήν, ἡμισι ἑκατομμύριον!“ ἀπήντησεν δ Δουμᾶς μετὰ εἰρωνεικοῦ μειδίαματος, „Καὶ τί εἶσθε, παρακαλῶ;“

Εἶμαι ἐργολάβος σιδηροδρόμων.

Νέος συρμός. Τὰ μανδήλια τῶν κυριῶν διακρίνονται κατὰ τὸ παρέν ἐπὶ ἑκάστῳ πολυτελεῖ. Ἡδη ἀγγέλλεται ἐπὶ Παρισίων, δτι αἱ κυρίαι διδουσιν εἰς τὰ μανδήλια των τὸ σχῆμα φύλλων. Τοιουτοτρόπως ὑπάρχουσι πράσινα μανδήλια, δμοιάζοντα ἀπαραλλάκτως μὲ φύλλα φοίνικος, ἀλλα μὲ φύλλα κισσοῦ, ἀλλα ἔχουσι τὸ σχῆμα φύλλων δάφνης, εἰς μέγεθος εἰκοσάκις μεγαλήτερον τὸν φυτικόν, ἀλλα δμοιάζουσι μὲ φύλλα καρύας κτλ. Ἐννοεῖται δτι δ καυλὸς τῶν παραδέξων τούτων φύλλων εἶναι πολὺ μικρός, καὶ φέρει κεντημένα τὰ ἀρχικὰ γράμματα τοῦ δύματος. Λέγεται δτι δ νέος οὕτως συρμὸς εἶνε ἐφεύρεσις τῆς πρήγματος τῆς Ιστανίας Ισαβέλλης.